

NA BOGOJAVLJENJE U CRKVICI DOMINO

Biskup Uzinić blagoslovio restauriranu oltarnu palu

Oltarna pala s glavnoga oltara crkve Domino restaurirana je kroz redovni program Hrvatskoga restauratorskog zavoda, restauratorskog odjela Dubrovnik, te u potpunosti financirana sredstvima Ministarstva kulture. Restauracija je trajala oko pet godina: radovi su započeti 2012. godine, a slika je ponovno montirana u oltar 21. prosinca 2017.

Na Bogojavljenje, odnosno Sveta tri kralja, u subotu, 6. siječnja, tradicionalno se u crkvi Domino u staroj gradskoj jezgri Dubrovnika okupio veći broj vjernika kako bi dostojno proslavili ovu svetkovinu. Svečano misno slavlje predvodio je dubrovački biskup mons. Mate Uzinić a koncelebrirao je župnik župe sv. Petra u Beogradu p. Vinko Maslač. Ove godine proslavu svetkovine dodatno je uveličala obnovljena oltarna pala s glavnog oltara koja je u crkvicu vraćena nakon pet godina restauracije, a koja prikazuje sve svete. Oltarnu palu tijekom mise blagoslovio je biskup Uzinić.

Na početku propovijedi biskup Uzinić objasnio je okupljenim vjernicima kako Sveto pismo i njegove ulomke ne trebamo gledati samo

kroz povijesni aspekt jer svaka stranica Svetog pisma nosi poruku koju je Bog uputio po evanđelistima prvenstveno njihovim suvremenicima, ali i svima nama danas. Upravo zato je riječ o nad povijesnom tekstu koji se može iščitavati kao poruka Božja za različita povijesna razdoblja. Dodao je i kako u tom kontekstu trebamo promatrati i Sveta tri kralja, koja na ovaj dan obilježavamo, jer su u njima i njihovom dolasku prisutni svi narodi svijeta, uključujući i naš narod danas. **Put triju mudraca: od znanja do otkrivanja Boga u malom Isusu** Osim navedenog biskup Uzinić je kazao kako su uz svetkovinu Bogojavljenja, Božje objave svim narodima, bitne i još tri poruke koje su aktualne za našu stvarnost.

Prva je u sklopu ovog događaja razlika između naravne i nadnaravne objave te potrebe da se od naravne pa preko nadnaravne objave dođe do Isusa i upozna ga kao onoga u kojem se Bog utjelovio. Objasnio je i kako je razlika između naravne i nadnaravne objave u tome što naravnim putem spoznajemo da postoji Bog, dok u nadnaravnoj objavi Bog nam progovara o sebi utjelovivši svoju riječ u Isusu Kristu. Kazao je i kako su se Tri kralja da bi došla do Isusa morala susresti s Božjim govorom u sebi, kako bi im se onda Bog mogao putem Isusa objaviti, a tako i svim narodima svijeta.

Za drugu poruku je mons. Uzinić kazao kako je povezana s nama, pripadnicima Katoličke Crkve danas, a koja nas povezuje s pismoznancima i svećenicima iz evanđelja koji znaju gdje je novorođeni kralj židovski ali koji ga nisu potražili. I koji su svojim postupkom zapravo pomogli onima koji su tada tražili novorođenog Boga da ga ubiju. Rekao je kako je to poruka nama koji smo spoznali Boga po otajstvu njegova života i smrti i koji nam je progovorio po tome o sebi. Zapravo kako poruka upućuje na problem kad znamo i ništa ne činimo, baš kao svećenici i pismoznanci, kad

ne pretvaramo svoj život u hod prema Bogu. Kako onda mi svojim biti kršćani, bez kršćanskog življenja, ubijamo Boga u ovom svijetu. Ne dozvoljavao mu da se rodi među nama i promijeni stvarnost u kojoj živimo.

Govoreći o trećoj poruci biskup Uzinić rekao je kako predstavlja put koji su tri mudraca, kralja prošla da bi došla do Gospodina. Najprije su krenuli od znanja, promatranja neba i otkrivanja tragova koje je Bog stvorio. Dodao je kako nisu stali na tome nego su stalno tražili, proučavajući gdje se kralj rodio, kako su tražili dalje kroz riječi kojima je Bog progovorio o sebi u Svetome pismu, sve dok nisu našli zvijezdu koja ih je dovela do Gospodina. Istaknuo je kako je to pravi put, traženje i dobivanje onog

što je Bog progovorio o sebi, te da to u nama izaziva radost i potiče nas na takav put. Objasnio je kako zlato, tamjan i smirna, tri dara koja su mudraci donijeli, predstavljaju njih same. Odnosno kako zlato predstavlja ono što čovjek ima te na taj način daruju Isusu sve što posjeduju. Tamjan predstavlja ono čemu se čovjek nada, pa mu tim darom oni svoju želju i nadu, vlastitu težnju za nebeskim, stavljaju u ruke. Dok smirna predstavlja čovjeka kakav jest, smrtan, nemoćan te mu i to stavljaju na raspolaganje. Mudraci tako Kristu daju sve.

Okupljenima je biskup poručio da ako žele susresti Isusa i od ovog blagdana imati plodove za sebe da onda trebaju proći put koji su prošla tri mudraca. „Trebamo se otvoriti traženju Boga kojega sigurno možemo pronaći u Svetom pismu. Čitajmo Sveto pismo, meditirajmo ga, otkrivajmo preko njega što Bog govori nama i o nama. Pokušajmo otkrivati njegovu volju kako bismo preko tog Svetog pisma doživjeli iskonsku dubinsku radost. I s tom dubinskom radošću se poklonili Gospodinu i stavili mu sebe i sve što jesmo na raspolaganje, i ono što imamo i ono što želimo. I ono što zapravo jesmo, slabi i smrti ljudi“, istaknuo je mons. Uzinić. Dodao je i kako nam sveci s oltarne pale prikazuju slavu Svih svetih te da u njima možemo

potražiti uzor ali i put istinskog načina kršćanskog življenja.

Na kraju propovijedi biskup Uzinić je uputio riječi zahvale svima onima koji su sudjelovali u restauraciji i obnovi oltarne slike, osobito voditeljici radova Mari Kolić Pustić, voditeljici dubrovačke radionice Hrvatskoga restauratorskoga zavoda.

Glazbom je ovu svetkovinu dodatno uveličao tamburaški sastav crkve Domino a u pjesmi su se pridružili brojni vjernici te pjevači različitih župnih zborova.

Restaurirana oltarna pala

Crkva Domino jedna je od najstarijih crkava u Gradu, a spominje se još u 12. stoljeću. Bila je to impozantna trobrodna crkva uz koju se nalazila i kapelica sv. Apolonije (današnja sakristija), ali je nažalost u Velikome potresu 1667. sasvim porušena. Obnovljena je, kako je vidimo i danas, u baroknome stilu, a za njezin je glavni oltar izabrana slika Slava Svih Svetih čiji je autor vrlo ugledni barokni slikar Andrea Vaccaro iz Napulja. U središtu je slike Blažena Djevica Marija na oblaku koju s nebesa krune Bog Otac i Bog Sin uz golubicu Duha Svetoga. Oko Bezgrešne su u nekoliko redova figure različitih nebesnika, među kojima se – između ostalih – može prepoznati i lik sv. Vlaha (sasvim desno). Nakon restauracije iznimne su likovne vrijednosti ove oltarne slike došle do izražaja, a dolje lijevo sada je ponovno dobro vidljiv i autorov potpis: A.V.

Oltarna pala s glavnoga oltara crkve Domino restaurirana je kroz redovni program Hrvatskoga restauratorskog zavoda, restauratorskog odjela Dubrovnik, te u potpunosti financirana sredstvima Ministarstva kulture. Restauracija je trajala oko pet godina: radovi su započeti 2012. godine, a slika je ponovno montirana u oltar 21. prosinca 2017. godine. Voditeljica radova bila je Mara Kolić Pustić, voditeljica dubrovačke radionice Hrvatskoga restauratorskoga zavoda. Uz nju, tim Hrvatskoga restauratorskoga zavoda su sačinjavali: Antonio Blašković, Igor Briški, Petra Dukić, Ljubo Gamulin, Josip Ivanković, Elio Karamatić, Barbara Knežević-Kuzman, Katija Kovačić-Karamatić, Katarina Alamat Kusijanović, Neda Kuzek, Carlo Lalli, Monika Lolić, Nada Lučić, Martina Pošanjić, Sanja Puj, Vlaho Pustić, Jelena Raguž, Samir Serhatlić, Marin Skaramuca, Katarina Svilokos, Goran Tomljenović i Nancy von Breska-Ficović.

Predviđeno je da svi konzervatorsko-restauratorski zahvati na slici budu detaljno prezentirani javnosti u drugoj polovici ove godine na predavanju koje će se održati u suradnji Hrvatskoga restauratorskoga zavoda i Vijeća za kulturu i znanost Dubrovačke biskupije.

Nikša Sentić